

च्छेदप्रसङ्गात् । एतेन “कार्यत्वस्य विपक्षवृत्तिरुच्यते सम्भा-
व्यतेऽतीन्द्रियः कर्त्ता चेद्व्यतिरेकसिद्धिविधुरा व्याप्तिः
कथं सिध्यति । दृश्योऽप्यव्यतिरेकसिद्धिर्भनसा कर्त्ता समा-
धीयते तस्याद्यापि तदा दृशादिकमिति व्यक्तं विपक्षो-
क्षमिति’निरस्तम् । ननु यदि कर्त्तृमात्रव्यतिरेकपक्षा-
ददृश्यकर्त्तृसिद्धिरुच्यते वज्रमात्रव्याप्तधूमाददृश्यजठर्यसि-
द्धिरपि स्यात्, न स्यात् अदृश्यवज्रे धूमात्तुपपत्तेः दृश्यस्यैव
तत्र हेतुत्वात् । ननु ज्ञानेच्छाप्रयत्नत्वव्यतिरेकाच्च कार्य-
व्यतिरेकः किन्तु एकैकव्यतिरेकात् तथा च व्यर्थविशेषणत्वे
विशिष्टव्यतिरेको न हेतुव्यतिरेकव्याप्य इति न हेतोर्विशिष्ट
सिद्धिः साध्याभावव्यापकाभावप्रतियोगिन एव साध्यगक-
त्वादिति चेन्न यत एकैकव्यतिरेकात् कार्यव्यतिरेकोऽतएव
कार्यत्वादेरेकैकं सिध्यन्नयमपि सिध्यति । आर्थस्तु समाजः ।

स्यादेतत् अशरीरसर्वज्ञनित्यज्ञानादिमान् कर्त्ता पक्षे
विवक्षितः घटादौ च कार्यत्वस्य तद्विपरीतकर्त्तृसङ्घारणादि-
दर्शनाद्विशेषविरुद्धत्वमिति न हेतोर्विवक्षितसाध्यविपरीतस-
ङ्घारमात्रस्यादूषणत्वात् अन्यथानुमानोच्छेदप्रसङ्गात् । न
चानित्यज्ञानासर्वज्ञशरीरकर्त्तृत्वेन समं कार्यत्वस्य व्याप्तिर-
स्ति ज्ञेन तद्विपरीतसाधने विरुद्धं स्यात् तादृशव्याप्तिश्च
त्वया मया वा नाङ्गीक्रियते अङ्गुरादौ योग्यानुपलब्धेन
शरीरकर्त्तृत्वाभावात् । अथ यथादर्शनबलप्रवृत्तव्या-
प्त्याऽनित्यज्ञानादिमान् कर्त्तापनेयः पक्षधर्मतया च नि-
त्यज्ञानादिमान् तथा चोपनेयविशेषयोर्विरोधेन व्याप्ति-
पक्षधर्मतयोर्विरोधात् परस्परसङ्घारिताविरुद्धात्मानुमान
विशेषविरोधादिति चेन्न अनित्यज्ञानादिकर्तृजन्यत्वेन व्या-
प्त्यभावात् ज्ञानादिमत्कर्तृजन्यत्वव्याप्तेः पक्षधर्मताबलेभ्यः
विशेषविरोधात् केवलाया व्याप्तेश्च पक्षधर्मतायाश्च पृथगु-
पनायकत्वाभावाच्च एकवैयर्थ्यप्रसङ्गाच्च तथा च निरपेक्ष-
तायां विशेषानुपस्थापनादेव न विरोधज्ञानं सापेक्षता-
दृशायाञ्च सहोपलब्धादेव विरोधप्रतियोगिनोः सिद्धय-
सिद्धिभ्यां विरोधभावज्ञानाभावाच्च । लिङ्गविशेषेण साध्य-
विशेषेण च एव विरोधे च विशेषविरोधः यथा चन्दन-
प्रभववज्रमानयं सुरभिधूमवत्त्वात् । ननु ज्ञानतु नित्य-
त्वयोः कर्तृताशरीरित्वयोश्च परस्परविरुद्धत्वेन एकधर्म्य
समावेशात् कथं नित्यज्ञानादिकर्तृसिद्धिः, न उपसङ्हर-
म्यानाभावात् । तथाहोश्वरे तद्वुद्धौ चाशरीरित्वकर्तृबु-
द्धिनित्यत्वे च उपसङ्क्षिप्तमात्रे विरुद्धे, न तु स्वाश्रयस्थिते
उभयोच्छेदप्रसङ्गात्, न चेश्वरस्तद्वुद्धिर्विपक्षिता उप-

स्थितौ वा धर्मिपाहकमानेन तयोर्विरोधापहारात् व्यु-
त्पत्त्यते च तयोर्विरोधज्ञानमकिञ्चित्करमेव अस्मादादि
बुद्धौ व्योमादौ कुविन्दे सकृत्तानि च उपस्थिते विरोधोप
सङ्घारात्, बुद्धिनित्यत्वयोः कर्त्तृत्वाशरीरित्वयोरनभिगमे-
ऽपि ईश्वरेऽशरीरकर्त्तृत्वनित्यज्ञानादिसिद्धिरप्रत्यक्षैव ।
अतएव नित्यत्वावयवतु योर्विरोधज्ञानमकिञ्चित्करमेवेति
परमाणुसिद्धिः । ईश्वरतदनुज्ञादिकं तर्कितमिति चेन्न तर्कस्य
प्रसङ्गस्य संशयस्य वाऽज्ञानेऽसम्भवात् । स्यादेतत् घटादौ
कृतिसाध्यता हस्तादिव्यापारादिद्वारैव न तु साक्षात्, न च
पितापुत्रयोरेकवृत्तसाधकत्वमिव प्रयत्नहस्तादिव्यापारयोः
साधकत्वं वाच्यं घटार्थं हस्तादिव्यापारादिना व्याप्यमाण
कुलालसमीपदेशस्थस्य हस्तादिव्यापारानुस्यूतस्य तद्वृत्तकर्त्त-
त्वापत्तेः न च हस्तादिव्यापारवृत्ताऽशरीरस्य सम्भवति
अन्यादयो च कृतिसाध्यता न दृष्टा, शरीरतद्व्यापारादौ चाङ्गुरे
बाधिताविति कर्त्तुरपि बाधः । अन्यथा तदनुमानात्-
क्षेत्रज्ञ एव कर्त्ता क्षितौ च अनुमीयते बुद्ध्यादिमत्-
परात्मनोयोग्यानुपलब्धिबाधाभावात् शरीरव्यापारद्वारै-
व क्षेत्रज्ञस्य हेतुत्वात् शरीरव्यापारस्य चाङ्गुरे बाधात्
बाधितइति चेत्तर्हि कर्त्तृमात्रस्यापि तद्वारैव चेष्टेतर-
कार्यकर्त्तृत्वदर्शनात् तत्रापि कर्त्तृमात्रे बाधोऽपि । एवञ्च
कृतिसाध्यत्वे शरीरव्यापारजन्यत्वं प्रयोजकमिति स ए-
वोपाधिः । एवं ज्ञानेच्छयोरपीच्छाकृतिकृता जनकत्वमिति
कथं द्वारं विना क्षित्यादौ जनकत्वमिति । उच्यते । जन्य-
मात्रे हस्तादिजनककृतित्वेन न जनकत्वं चेष्टायां क्षि-
त्यादौ च व्यभिचारात् घटादौ च तथा जनकत्वमिति जन्य-
मात्रे कृतिसाध्यस्य जनकत्वविरोधविशेषयोर्यजनकभावे
बाधकं विना सामान्ययोरपि तथाभावनियमात् । न हि वि-
शेषे विशेषप्रयोजकत्वेन सामान्यप्रयोजकत्वविरोधः । चेष्टेतर-
कार्ये शरीरद्वारैव कृतेहेतुत्वात् तेन विना क्षित्यादौ न कृ-
तिसाध्यत्वमिति चेत् चेष्टेतरकार्यमात्रे शरीरव्यापारकृति-
त्वेन जनकत्वे क्षित्यादौ व्यभिचारात् । किन्तु तद्विशेष-
घटादौ इत्युक्तत्वात् । न चैवमाभावात्तज्जीकृतकलेवरस्य प्र-
यत्नादेव घटोत्पत्तिः स्यात् हस्तादिव्यापारं विनैव कृते-
हेतुत्वादिति वाच्यं घटे कृतौ हस्तादिव्यापारस्यापि हेतु-
त्वात् । यदुक्तं क्षेत्रज्ञ एव कृतोऽनुमीयत इति तत्र
हस्तादिव्यापारकृतितमान् यदि क्षेत्रज्ञोऽभिमतः तदा
हस्तादिव्यापारस्याङ्गुरे योग्यानुपलब्धिबाधात् अथ
हस्तादिव्यापाररहितकृतितमानभिमतस्तदोमित्युच्यते स एव